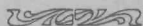


svetega srca. Ko je n. pr. Jezusa po tridnevnem bridkem iskanju našla v templju med učniki, ko ga je v teku 30 let opazovala pri molitvi, pri delu, pri razvedrilu, poslušala njegove modre pogovore, čutila njegovo postrežbo, njegovo sinovsko ljubezen in hvaležnost itd.

Hvalimo in poveljučujmo nebeško Kraljico v njeni sreči in slavi, pa prizadevajmo si, da jo bomo zvesto posnemali zlasti v teh dveh rečeh: v trpljenju in v veselju. Saj modro živeti se pač pravi: junaško trpeti, pa pametno se veseliti.



## Nebeške cvetice.

Pravljica.

V nebesih je velik, prelep vrt, posejan s tisoči in tisoči vsakovrstnih cvetic, mnogovrstne barve in oblike, od neznatne, male spominčice, skromne marjetice, do ponosnih, živobarvnih tulipanov in vonjavih rož.

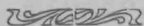
Slednji otrok na zemlji ima v nebeškem vrtu zasejano svojo cvetico. Dokler je priden, poslušen, je tudi njegova nebeška cvetice lepa in sveža. Ako pa otrok ni priden, kakršen bi moral biti, usahne pa tudi pri njegovi nebeški cvetici listič za lističem in tudi cvetna glavica omahne uvenela. Otrokov angel varih je vsled tega nezrečeno žalosten in nestrpno čaka večera. Ko poklekne otrok na večer k posteljci in moli večerno molitev, se mu pridruži angel in mu zašepeče: »Danes nisi bil priden. Ni bilo vse v redu. Se spomniš?« In otrok premišlja. Res! Prijetno se je igral. Zaklicala je mamica. Težko, tako težko je bilo pustiti igračo. Mamica je klicala v drugo. Še je igral naprej. Zaklicala je tretjič. Šele tedaj je otrok ubogal. Domisli se sedaj tega svojega pregreška. Skoči pokonci, teče k mamici, jo objame in prosi oproščenja. In tudi k nebu povzdigne očesci, sklepajoč ročice: »Odpusti, nebeški Oče! Bom poslušnejši!« Potem se otrok vleže na posteljo in mirno zaspi. In angel varih ni več žalosten. Vzame malo zlato škropilnico, gre k nebeškemu jezeru, kjer so zbrane vse solze, ki so jih plakali in izplakali ljudje na svetu v kesu nad svojimi pregrehami. Tam si natoči angel v škropilnico vode, sveže kot

jutranja rosa, čiste in jasne kot kristal in blesteče kot solnčni svit. S tem poškropi bolno, uvelo cvetico ter ji prilije. Cvetka se osveži in postane še lepša, kot je bila prej.

Slednje jutro in vsak večer pride na vrt nebeška Kraljica. Vidi in pozna vsako posamezno cvetico, kot najboljša vrtnarica. Pred majnikomi, njej posvečenim mesecem, si izbere iz vrta vse one cvetice, ki še niso vzcvetele, ki so šele vzkalile in nežno poganjajo. Neguje in varuje jih z največjo skrbnostjo. Te rastlinice so ji posebno ljube. Tu odstrani usahnele lističe, tam obrne popk proti solncu, oni naravna stebelce, drugim pa zaliva. Kaka radost jo navdaja, če opazuje, kako lepo uspevajo in bujno rasto negovane njene ljubljenske! Ko uzre razvijajoči se temno-modri listič vijoličnega popka! Izza še zaprte košarice marjetice se smehlja rdeče - koničasti cvetni vršiček, in tam zopet uzre prvo razvito zvezdico nežne spominčice! To vse so cvetke otrok, ki se pripravljajo na prvo sveto obhajilo. In oni presrečni, veličastni dan, že v zgodnjem jutru, gre nebeška Kraljica na vrt. Vsi popki cvetic so tedaj odprti. Od vsake vrste negovanih ljubljensk vzame ona najlepši cvet in vse povije v prelep šopek. Donese ga Stvarniku v pozdrav. Stvarnik ga privije na srce, in cvetice žare, cvete še lepše in dehte.

Otroci na zemlji pa praznujejo prvo sveto obhajilo. Srce, tesno združeno s Stvarnikom, jim zatrjuje radostno: »Danes je najsrečnejši dan!«

Fr. Zupančič.



## Nesrečni Jurček.

Ljubi mladi junak! Ali si že slišal kdaj o kakem pijanem dečku? Morebiti si ga ti že videl? Mogoče si se že sam kdaj preveč napil? Smejiš se, vem, ko bereš to vprašanje. Ne gre ti v glavo, kako bi mogel biti majhen fantiček pijan? Odrastli ljudje — ti že hodijo okrog pijani. Te si tudi že dostikrat videl — nedorastlih otrok pa še ne. Blagor ti, če takega otroka še nisi videl; še bolj